Contact App - Specyfikacja Techniczna

Arkadiusz Flisikowski

4 czerwca 2025

1 Struktura projektu

1.1 Wykorzystane technologie

- $\bullet~$ C# z ASP . Net Core
- Angular

1.2 Struktura aplikacji C#

Aplikacja została podzielona na 3 mikroserwisy:

- authMicroservice odpowiedzialny za autoryzację oraz uwierzytelnianie użytkowników
- contactMicroservice odpowiedzialny za główną logikę aplikacji
- gatewayMicroservice stanowiący główny punkt wejścia do aplikacji, odpowiedzialny za przekierowywanie żądań do innych mikroserwisów

1.3 GatewayMicroservice

Główne elementy tego mikroserwisu to:

- plik ocelot.json zostały w nim zdefiniowane zasady przekierowywania żądań do odpowiednich mikroserwisów
- plik Program.cs w tym pliku została ustawiona polityka CORS, aby aplikacja napisana przy użyciu Angulara mogła wysyłać żądania do aplikacji C#

1.4 AuthMicroservice

Główne elementy tego mikroserwisu to:

- klasa User jest modelem użytkownika
- interfejs IAuthService zawiera definicję metod, które muszą być zaimplementowane w serwisie, aby proces autoryzacji oraz uwierzytelnienia przebiegał prawidłowo. Te metody to:
 - registerAsync umożliwia rejestrację użytkownika
 - loginAsync umożliwia uwierzytelnienie użytkownika
 - refreshTokenAsync odpowiada za weryfikację Refresh Tokena
- klasa AuthService odpowiada za implementację metod zdefiniowanych w interfejsie IAuthService oraz dodatkowo generuje nowy Jwt Token oraz Refresh Token
- klasa AuthController kontroler, który odbiera żądania API od aplikacji frontendowej oraz przekazuje obsługę logiki tych żądań do serwisu
- klasa Auth DbContext - klasa odpowiedzialna za połączenie z bazą danych (na potrzeby tego projektu została użyta baza danych w budowana w pamięci)

- klasy DTO (Data Transfer Object) klasy implementujące modele służące do przesyłania pomiędzy aplikacjami. Te klasy to:
 - LoginRequest
 - LoginResponse
 - RefreshTokenRequest
 - RegisterRequest

1.5 ContactMicroservice

Główne elementy tego mikroserwisu to:

- klasy Contact, Category oraz Subcategory modele identyfikujące pojęcia biznesowe. Modele są ze sobą w relacjach:
 - klasa Category jest w relacji 1:N z klasa Contact
 - klasa Category jest w relacji 1:N z klasą Subcategory
 - klasa Subcategory jest w relacji 0..1:N z klasa Contact
- interfejs IContactService zawiera definicję metod, które muszą być zaimplementowane w serwisie, aby realizacja logiki biznesowej aplikacji była możliwa do zrealizowania. Te metody to:
 - getAllContactsAsync zwraca podstawowe informacje o wszystkich zapisanych kontaktach
 - getContactByIdAsync zwraca szczegółowe informacje na temat konkretnego kontaktu
 - deleteContactAsync usuwa konkretny kontakt z listy kontaktów, jeśli tylko wprowadzone hasło kontaktu jest prawidłowe oraz proces autoryzacji użytkownika przebiegł pomyślnie
 - addNewContactAsync dodaje kontakt do listy kontaktów, jeśli proces autoryzacji użytkownika powiódł się
 - updateContactAsync edytuje konkretny kontakt, jeśli użytkownik wprowadzi prawidłowe hasło kontaktu oraz przejdzie pomyślnie proces autoryzacji
- klasa ContactService odpowiada za zaimplementowanie metod zdefiniowanych w interfejsie IContactService
- interfejs ICategoryService zawiera definicję metod, które muszą być zaimplementowane w serwisie, aby logika aplikacji związana z kategoriami oraz podkategoriami była możliwa do zrealizowania. Te metody to:
 - getCategories zwraca listę kategorii zdefiniowanych w aplikacji
 - getSubcategoriesByCategories zwraca listę podkategorii, które należą do konkretnej kategorii
- klasa CategoryService odpowiada za zaimplementowanie metod zdefiniowanych w interfejsie ICategoryService
- klasa CategoryController odpowiada za odbieranie żądań API związanych z kategoriami od aplikacji frontendowej oraz przekazywanie ich obsługi serwisowi CategoryService
- klasa ContactController odpowiada za odbieranie żądań API związanych z kontaktami od aplikacji frontendowej oraz przekazywanie ich obsługi serwisowi ContactService
- klasa ContactDbContext odpowiada za połączenie aplikacji z bazą danych (na potrzeby tego projektu została wybrana baza danych wbudowana w pamięci) oraz zdefiniowanie relacji pomiędzy encjami
- klasa DatabaseInitializer odpowiada za stworzenie oraz zapisanie w bazie danych przykładowych danych przy uruchomieniu aplikacji
- klasa ContactMappingProfile odpowiada za mapowanie obiektów DTO do oryginalnych encji zdefiniowanych w aplikacji

- klasa DTO (Data Transfer Object) klasy implementujące modele służące do przesyłania pomiędzy aplikacjami. Te klasy to:
 - ContactRequest
 - DeleteContactRequest
 - CategoryResponse
 - ContactDetailsResponse
 - ContactResponse
 - SubcategoryResponse

1.6 Struktura aplikacji Angular

- komponenty:
 - login-component odpowiedzialny za widok logowania
 - register-component odpowiedzialny za widok rejestracji
 - contact-add-component odpowiedzialny za widok dodawania nowego kontaktu
 - contact-delete-component odpowiedzialny za widok usuwania istniejącego kontaktu
 - contact-details-component odpowiedzialny za widok prezentujący szczegóły istniejącego kontaktu
 - contact-update-component odpowiedzialny za widok edytowania istniejącego kontaktu
 - contacts-component odpowiedzialny za wyświetlanie listy kontaktów
 - footer-component stopka aplikacji
 - header-component header aplikacji
 - nav-component pasek nawigacyjny aplikacji umożliwia użytkownikowi logowanie/rejestrację bądź wylogowanie w zależności od stopnia uwierzytelnienia użytkownika
- modele klasy, które odwzorowują klasy DTO na backendzie, aby komunikacja pomiędzy częściami aplikacji mogła się odbywać bez problemów
- serwisy:
 - authService odpowiedzialny za kontrolowanie stopnia uwierzytelnienia użytkownika poprzez zarządzanie Jwt Tokenem oraz Refresh-Token. Dodatkowo jest odpowiedzialny za wysyłań żądań API związanych z autoryzacją oraz uwierzytelnianiem do aplikacji backendowej
 - category
Service odpowiedzialny za wysyłanie żądań API związanych z kategoriami oraz podkategoriami do aplikacji backendowej
 - contactService odpowiedzialny za wysyłanie żądań API związanych z kontaktami do aplikacji backendowej
- authGuard odpowiedzialny za blokowanie dostępu do nieautoryzowanych widoków aplikacji
- auth Interceptor - odpowiedzialny za dołączanie Jwt Tokena do nagłówków żądań API. W przypadku wygaśnięcia Jwt Tokena zadaniem auth Interceptora jest wysłanie Refresh-Tokena, aby użytkownik nie musiał się ponownie logować

2 Wykorzystane Biblioteki

Podczas realizacji projektu wykorzystano następujące biblioteki

- Microsoft.AspNetCore.OpenApi umożliwia generowanie i dokumentowanie interfejsów API zgodnie ze specyfikacją OpenAPI (Swagger)
- Ocelot gateway API, który służy do zarządzania routingiem
- Scalar. AspNetCore rozszerza funkcjonalności ASP.NET Core, ułatwiając zarządzanie skalowalnością i obsługę zapytań

- System.IdentityModel.Tokens.Jwt służy do tworzenia i weryfikacji tokenów JWT, które są wykorzystywane do uwierzytelniania i autoryzacji
- Microsoft. EntityFrameworkCore - framework ORM pozwalający na mapowanie obiektowo-relacyjne i łatwe operacje na bazie danych
- AutoMapper automatyzuje mapowanie obiektów pomiędzy różnymi warstwami aplikacji, upraszczając konwersję DTO i modeli domenowych
- Microsoft.AspNetCore.Authentication.JwtBearer służy do obsługi uwierzytelniania za pomocą tokenów JWT w nagłówkach HTTP

3 Uruchomienie aplikacji

- Sklonuj repozytorium
 - git clone https://github.com/arekflis/Contact-App.git
 - cd Contact-App
- Uruchom authMicroservice
 - cd backend/authMicroservice/authMicroservice
 - dotnet restore
 - dotnet run
 - aplikacja powinna być dostępna pod adresem http://localhost:5265
- Uruchom contactMicroservice
 - cd backend/contactMicroservice/contactMicroservice
 - dotnet restore
 - dotnet run
 - -aplikacja powinna być dostępna pod adresem
 http://localhost:5266
- ullet Uruchom gateway Microservice
 - $-\ cd\ backend/gateway Microservice/gateway Microservice$
 - dotnet restore
 - dotnet run
 - aplikacja powinna być dostępna pod adresem http://localhost:5236
- Uruchom frontend w Angular
 - cd frontend/contact-app-frontend
 - ng serve
 - aplikacja powinna być dostępna pod adresem http://localhost:4200